

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 41

**Presidència
de l'Honorable Sr. Alejandro Sanz i Benejam**

Sessió celebrada dia 20 de febrer del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 7912/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a selecció de funcionaris interins.	686
2) RGE núm. 8390/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a personació del Govern en els casos de corrupció per defensar els interessos de les Illes Balears.	690
3) RGE núm. 9316/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a llei d'activitats.	693
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Antoni Alorda substitueix Nel Martí.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 7912, 8390 i 9316/12.

1) Proposició no de llei RGE núm. 7912/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a selecció de funcionaris interins.

Passam en primer lloc al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 7912/12 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a selecció de funcionaris interins. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta comunitat autònoma va començar a seleccionar el personal funcionari interí mitjançant borses, amb total garantia dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, a partir de la legislatura que es coneix com la del primer pacte. No sé si ho recordaran vostès. Quan va començar la sisena legislatura, la del 1999 al 2003, el Govern es va veure en la necessitat de donar compliment a tot un seguit de sentències de la Sala Contenciosoadministrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears i dels jutjats contenciosoadministratius de Palma, que havien posat en qüestió la manca del compliment dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, pels sistemes o no sistemes que fins aleshores s'havien utilitzat per a la selecció del personal funcionari interí. Tenc les sentències a disposició si qualcú hi té interès.

No va ser fàcil, tal vegada recordaran tots els entrebancs que hi posaren alguns dels que havien accedit a la condició de funcionaris interins sense cap procediment, o per aquells procediments que la Sala i els jutjats havien considerat contraris als principis constitucionals. Es va constituir una entitat, coneguda com a Plataforma d'interins, que va impugnar totes les convocatòries d'accés a la condició de personal funcionari de carrera que havia dut a terme o que duia a terme el Govern del pacte, com també contra les normes reguladores de les convocatòries de personal funcionari interí i les pròpies convocatòries per formar les borses selectives. Una per una, les sentències de la Sala Contenciosoadministrativa i dels jutjats, de tots i cada un dels jutjats de Palma, varen donar la raó a l'administració i al Govern i varen desestimar totes les pretensions de la Plataforma d'interins. A partir d'aquelles sentències, es va considerar conforme a dret el sistema de borses, formades a partir de les convocatòries selectives de personal funcionari de carrera, que els tribunals consideraven el sistema més adient i més respectuós quant al compliment dels principis constitucionals d'accés a la funció pública, que consagren els articles 23 i 103 de la Constitució.

La regulació mitjançant un decret del Govern, d'aquest sistema de selecció per borses d'interins, es va dur a terme l'any 2005, amb l'aprovació del Decret 68/2005, de 24 de juny, governava aleshores el Partit Popular. Definitivament, aquest sistema va suposar un avanç quant a la gestió de personal funcionari interí, ja que es va establir un procediment ordinari per a la formació de les borses generals, lligades als sistemes selectius del personal funcionari de carrera i la pervivència d'aquestes en el temps, prioritzant sempre la borsa posterior respecte de les anteriors. Així, es va assolir l'objectiu de facilitar la tasca dels gestors públics, de la Direcció General de la Funció Pública, amb la redacció donada l'any 2005, i també es va aconseguir un sistema que assegurava la selecció ràpida, eficaç i molt eficient, perquè no hi havia cap més cost per a la formació de les borses, que el de l'execució dels processos selectius del personal funcionari de carrera.

En definitiva, amb la regulació dels procediments selectius del personal funcionari interí a través de borses feta l'any 2005, es va assolir l'objectiu d'agilitar i de fer més eficaç la gestió de la selecció dels funcionaris interins, amb criteris de celeritat i d'eficiència. Però sobretot, es va aconseguir assegurar que es respectaven els principis constitucionals d'igualtat, de mèrit, de capacitat i de publicitat. Totes aquestes millores es mantingueren en la regulació que actualment fa el Decret 30/2009, vigent ara. La regulació vigent estableix que, com a regla general, el personal funcionari interí s'ha de seleccionar mitjançant un sistema de borses de persones aspirants, provinents d'haver superat alguna prova o exercici en una convocatòria pública de selecció, de les quals és preferent la borsa posterior respecte de l'anterior. Aquesta borsa preferent té la consideració de borsa activa i únicament poden ser cridades per una oferta d'ocupació d'un lloc amb caràcter d'interinitat, les persones en situació de disponible en aquesta borsa. Però una vegada exhaurida la borsa activa, perquè totes les persones que en formen part han estat cridades, o estan en situació no disponible, o han estat excloses d'alguna manera, es reactiva la borsa anterior, fins a un límit de vigència de 3 anys que s'estableix a l'article 12 del citat Decret 3/2009. Diu concretament l'article 12 que les borses de personal funcionari interí tenen una vigència màxima de 3 anys des de què es publiquen en el BOIB i, un cop transcorregut aquest temps, perden la vigència i no es poden reactivar.

Aquesta limitació temporal de les borses que no existia en el Decret del 2005, té sentit si es compleixen les previsions que estableixen tant l'EBEP (Estatut Bàsic de l'Empleat Públic), com la legislació autonòmica de funció pública, que preveu l'obligatorietat que l'administració dugui a terme una oferta pública anual d'ocupació. Però en la situació actual, en què han quedat suspeses les ofertes públiques d'ocupació i no es du a terme cap convocatòria de selecció de personal funcionari, i tampoc no es preveu que se'n facin a curt termini, aquesta limitació temporal no només perd tot el seu sentit, sinó que esdevé contrària als principis d'eficàcia i d'eficiència en la gestió de la selecció del personal funcionari interí; suposa una minva de garantia dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat que ha de regir la selecció d'aquest personal, i deixa sobretot en situació d'absoluta desprotecció aquells funcionaris interins que dia rera dia perden el seu lloc de feina, fruit de l'actual política de personal del Govern i que, com a mínim, tenien assegurat que recuperaven la seva posició dins la borsa i per tant, conservaven una expectativa de tornar prestar serveis

a l'administració en el moment en què les circumstàncies ho facin possible. Perquè tant el Decret del 2005 com el Decret del 2010, preveuen que les persones que perden el seu lloc de feina interina a la comunitat autònoma s'incorporen novament a la borsa de la qual provenien en el moment en què foren cridats i conserven la seva posició en aquella borsa, cosa que implica que poden tornar ser cridats en cas que es produeixi una vacant i sigui necessària la seva cobertura mitjançant personal interí.

Tal vegada, vostès saben, els haurà informat la Direcció General de Funció Pública, que en aquests moments a l'administració de la comunitat autònoma s'està preparant una convocatòria de proveïment de llocs de feina. S'ha de dur a terme d'aquí a pocs mesos, se'n parla des de fa estona, es deia que es faria el mes de febrer, el mes de febrer ja no serà, però és possible que sigui el març o que sigui el proper abril. En qualsevol cas són a punt. Una convocatòria de provisió o concurs de trasllats implica molts de moviments de places, surten totes les vacants, tots els llocs ocupats per interins que no tenen titular de carrera en alguna situació especial surten en aquests concursos, i els funcionaris de carrera que es mouen i que els ocupin, desplaçaran els interins que se'n aniran necessàriament a l'atur. Perquè tenim sentències que diuen que no es pot, una vegada que es desplaça un interí, recol·locar-lo, l'interí ha d'anar a l'atur, ha d'anar a la seva borsa i en tot cas tornarà ser cridat.

Els funcionaris de carrera que ocupin els seus llocs nous, a conseqüència d'aquest concurs, deixaran l'anterior lloc que quedarà vacant. I això pot provocar la necessitat que, si no tots, alguns d'aquests llocs es tornin ocupar a través de personal interí, i s'ha de fer ús de les borses vigents cridant els aspirants per l'ordre que conserven a les borses, que és l'ordre que garanteix els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat. Si s'aplica el termini establert a l'article 12 del Decret 30/2012, les borses formades com a conseqüència de les darreres convocatòries de selecció de personal funcionari interí, les quals són del 2010, queden exhaurides, i el personal interí que cessi en el seu lloc de feina perd qualsevol opció a tornar fer feina, tant pel fet que la seva borsa queda desactivada, com pel fet que tampoc no es durà a terme cap convocatòria pública de selecció que li permeti assolir la condició de funcionari de carrera, o incorporar-se a una nova borsa de personal interí. Les convocatòries, ho sabem, estan suspeses *sine die*.

Aquestes mateixes reflexions els ha fet segurament també la Conselleria d'Administracions Públiques i, en particular, la Direcció General de Funció Pública, que a banda del drama humà que viuran les persones interines que se'n vagin a l'atur, serà l'òrgan de l'administració que es veurà més afectat pels problemes de gestió que li suposarà l'aplicació de l'article 12 del decret regulador. I per això, en el projecte de llei de pressuposts per al 2013, ara ja llei vigent, varen introduir una disposició addicional, la dotzena, que diu que les borses vigents de personal funcionari interí formades pel procediment ordinari, pel procediment extraordinari i com també pel procediment específic de selecció, que haguessin de perdre la vigència durant el 2013, s'entendran prorrogades fins a 31 de desembre del 2013.

Molt bé, a banda que és molt discutible que a una llei li correspongui resoldre un problema que està en el reglament, aquesta solució es pot entendre com una solució donada ràpidament pel problema que podrien sorgir si començaven a exhaurir-se i desactivar-se borses el gener, febrer, març del 2013, però de cap manera resol el problema així com toca. I en tot cas, només el resol el 2013, no els posteriors exercicis.

A més, la mateixa Llei de pressuposts de 2013, a la disposició final vint-i-setena diu: "la norma que es conté a la disposició addicional dotzena, -que és aquesta que acabam de veure- té rang reglamentari." O sigui, tenim una llei que aprova una norma, que li dóna rang de llei i després amb la mateixa llei li lleva el rang de llei i li dóna rang reglamentari. S'evidencia que s'ha utilitzat una norma de llei, per suspendre la vigència d'una norma reglamentària, de manera que no és correcte des del punt de vista de tècnica legislativa, ni del sistema de fonts del dret. Al Parlament li correspon la funció legislativa i ha de dictar normes amb rang de llei que han de tenir pervivència i el Govern té la potestat reglamentària i ha de fer la seva feina, aprovar els reglaments i modificar les normes reglamentàries a través del procediment que reglamentàriament correspon. No utilitzant de manera perversa la majoria que ostenta en el Parlament per resoldre els problemes en les lleis, perquè les institucions i les funcions establertes a l'Estatut d'Autonomia respecte aquestes, mereixen ser respectades.

I és per això que el Grup Parlamentari Socialista presenta aquesta proposició no de llei, simplement per instar el Govern perquè dugui a terme les modificacions reglamentàries que calguin per eliminar el màxim d'aquesta vigència i resoldre el problema de manera que sigui perdurable en el temps.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el diputat Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Compartim els arguments que s'han exposat per part de la Sra. Aguiló, jo crec que, a més, ha fet un *iter* exhaustiu gairebé de l'estat de la qüestió. Nosaltres per ventura el que tenim és una prevenció respecte aquesta iniciativa, que resol un problema puntual, sense una visió de més abast de la qüestió dels interins, però resol un problema gairebé que s'està produint en aquest moment i que necessita una solució, i nosaltres compremem que sigui aquesta i que sigui tècnicament més reeixit fer-ho a través d'un reglament i amb vocació de perdurar, que no amb la fórmula que ha escollit el Govern o el Grup Popular, d'intervenir sobre la Llei de pressuposts amb solucions, la veritat és que bastant rocambolesques, però que cercaven al cap i a la fi el manteniment d'aquestes borses d'interins.

Dic que no és la fórmula més àmplia, perquè certament aquell motiu que els tres anys que hi hagués les borses, era precisament per incentivar i per promoure que no hi hagi un instal·lar-se a les borses antigues, sinó que hi hagi convocatòries. Aquest és el gran tema. És evident que no el proposa el Grup Socialista, no perquè no formi part, no és que el negui, sinó que senzillament crec que hagués estat més rodó haver establert una cascada de propostes la qual la darrera tenia personalitat per ella mateixa i que probablement hagués estat l'única que tenia possibilitat de ser aprovada, que és la que realment han presentat. Però que nosaltres el que no comprem és que si hi ha unes plantilles que tothom dona per bones i no les modifica, per molta austeritat que hi hagi les considera vàlides, no es puguin cobrir de la manera condreta, raonable i en canvi es vagin posant des de fa anys les limitacions al proveïment d'efectius i ara d'una manera ja que resulta molt difícil fer una convocatòria.

Com s'ha apuntat també, el tema dels interins s'ha arreglat, s'ha millorat respecte d'un moment en què pràcticament era una situació d'entrada sense garanties, però que si hi hagués hagut convocatòries anuals, crec que a ningú tampoc no l'hagués molestat, o hagués estat un renou molt petit dins la selecció, que si haguessin estat realment situacions estrictament conjunturals per un parell de mesos, perquè mentrestant anam a fer unes oposicions, bé hagués estat un tema menor, el tema és que s'ha enquistat en el temps d'una manera llarga, hi havia durades tan àmplies, que tot el debat consistia després en tots els drets que havien de tenir, de si triennis, de si hi havia d'haver els mateixos sous, però perquè hi ha hagut situacions d'anys i anys i anys d'interinatge. Jo record que quan entram en el Consell, a Funció Pública, a Mallorca, en què treim una oferta, de ser de la meitat de la plantilla del consell, hi havia gent de 12, de 15 anys d'interinatges, gent de la Diputació. Clar, això és quan crea aquell gran debat, és quan es guanyen les sentències a què vostè feia al·lusió, els sindicats s'instal·len per exemple l'oposició contra el concurs-oposició, les cúpules, perquè el militant el que vol és molt de concurs per a uns punts, i hi ha un dilema ètic, que hi és envoltant, que és: si has entrat amb una borsa que prové d'un examen és una cosa, si has entrat d'una telefonada de l'INEM o d'una altra manera, no et puc donar tants de punts que quedarà fix... Bé, hi ha tot aquest debat.

I l'anàvem resolent. Jo tenia, la veritat, la idea que a través de les borses i convocatòries puntuals i borses que substituïen unes altres borses, anàvem creant una mecànica com a més racional. Ara veig que tornam a intentar protegir els interins perquè els interins es tornen estabilitzar dins el seu paper d'interí, perquè tornam a la mecànica que tornarem estar anys per no fer ofertes públiques, i ho comprenc, és a dir que li votaré, Sra. Aguiló, però a mi em pareix una regressió. Tornarem, i vendran les polèmiques de les regularitzacions, vostès se'n recorden, dels procediments restringits, que només hi pugui anar al gent que ja hi és, que és una autèntica aberració contra el principi de mèrit i capacitat, però que realment també intenta resoldre situacions socials que la pròpia actuació incorrecta, anòmala de l'administració ha provocat. I situacions que tothom el primer dia que entra troba que la seva situació és la que és, quan fa anys que hi és doncs pensa que té uns drets consolidats, unes expectatives i si no unes situacions socials, personals de tot ordre que hem de resoldre.

Per tant, jo preferiria que tornéssim a, després de la revisió que calgui de les plantilles, si el PP considera que les ha de reduir, que faci el que trobi que ha de fer, jo els criticaré però que establim fórmules que cada un que digui el que trobi, però quan diu que necessita ics persones i ho posa a una plantilla, que cobreixi com Déu mana, cobreixi com Déu mana. Que d'aquí surten borses? Molt bé, perfecte, són conjunturals, donaran una volta i no duraran massa temps, perquè tornarà haver-n'hi una altra. Jo crec que aquesta és la mecànica raonable, crec que és la que vol el Grup Socialista, però reconegui que la proposició no de llei ha anat a fitar tant el punt que pareix que s'instal·la, que ja hi posa el coll. A mi m'hagués agradat més una actitud un poquet més bel·ligerant i, després d'haver constatat que tal vegada el marge de maniobra que tenia avui només era aquest doncs s'hi hagués cenyit, però jo no m'hi sent còmode, què vol que li digui? Li votarem, però em pareixia més correcte i fins i tot més honest des del nostre posicionament fer aquest.

I jo faria aquesta reflexió al Grup Popular, no poden tenir sense ofertes públiques i mantenir interins anys i anys i anys. La precarització que estan fent de la funció pública és realment aberrant. Si troben que no hi ha d'haver plantilles o que hi ha d'haver persones durant uns mesos, o qualsevol fórmula, plantin cara i facem el debat, però vostès diguin la gent que troben que necessiten. Però no facin que un percentatge cada vegada més alt de la funció pública vagi quedant com a interina perquè es neguen a fer ofertes públiques. Que això, amb els exemples d'austeritat o amb les coartades que vostès vulguin, ho hem viscut tota la vida, això ho hem viscut tota la vida, tota la vida, i la veritat és que tornar-hi fa molta mandra!

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. José María Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

Gràcies, President. Bé, podem estar d'acord que s'ha de regular el tema dels interins. Crec que la Sra. Aguiló ha fet una explicació molt àmplia del que ha passat en els últims anys amb el tema de la funció interina, però també pensam que, com jo dic sempre, s'ha de deixar que el Govern balear faci la seva feina i pugui articular allò que cregui necessari perquè el futur sigui d'una forma més raonable, com intentava exposar avui el Sr. Alorda.

La informació que m'ha arribat, una vegada he parlat amb la Direcció General de Funció Pública, m'expliquen, em diuen exactament, amb resposta a la proposició no de llei vostra, que, atesa la conjuntura actual, la Direcció General de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitats dels Serveis, va estimar oportú modificar l'article 12 del Decret 30/12, com ja dèieu, de 22 de maig, per la qual cosa s'aprovà el procediment de selecció de personal funcionari interí al servei de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que fa referència a la vigència de les borses del personal funcionari, com dèieu vosaltres.

En aquest sentit van incloure en el projecte de llei de pressupostos de la comunitat autònoma de les Illes Balears l'any 2013, com també deia la Sra. Aguiló, una disposició addicional que deia el següent: "Les borses vigents del personal funcionari interí, formades per funcionament específic de la selecció per subvenir a necessitats temporals i urgents, transcorreguts tres anys des de la publicació de la borsa corresponent al *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, no perden la seva vigència, com preveu l'article 12 del Decret 30 del 2009, de 22 de maig, per la qual cosa s'aprovà el procediment de selecció del personal funcionari interí al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, sinó que aquesta s'entén prorrogada fins al 31 de desembre del 2013, llevat que aquest article es modifiqui reglamentàriament abans d'aquesta data en un altre sentit". També entenc que es pot fer d'una altra manera, però aquesta és la fórmula per la qual ha optat el Govern balear.

Per tant, una vegada aprovat el projecte dels pressupostos amb la disposició esmentada, les borses de personal funcionari no perdran la seva vigència en el transcurs dels tres anys a què fa referència l'article 12 del Decret 30 del 2009. Aquesta situació es mantindrà fins a la modificació reglamentària del precepte esmentat per eliminar la pèrdua de la vigència de les borses, i en tot cas fins al 31 de desembre del 2012.

Pel que fa a les borses que ja han perdut la vigència, pensam que no poden ser reactivades, atès que no es va preveure aquesta possibilitat en el Decret 30 del 2009, i fer-la efectiva mitjançant una disposició normativa suposaria vulnerar el principi de la seguretat pública i el principi general de les normes i retroactivitat.

Bé, una vegada aprovada la Llei de pressupostos, la disposició addicional dotzena del BOIB de 29 de desembre del 2012, que regula la pròrroga dels terminis de vigència de les borses del personal funcionari actiu, les borses vigents del personal funcionari interí formades per procediment ordinari, per procediment extraordinari com també per procediment específic de (...) per subvenir a necessitats temporals i urgents, que d'acord amb el que preveu l'article 12 del Decret 30 del 2009, de 22 de maig, per la qual cosa s'aprova el procediment de selecció del personal funcionari interí als serveis de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, hagin de perdre la seva vigència al llarg de l'any 2013, s'entenen prorrogades fins a 31 de desembre de 2013.

Entenc que molt probablement ni per a la Sra. Aguiló ni per al Sr. Alorda açò podria ser suficient, però pensam que no donarem suport a aquesta proposició no de llei, sinó que deixarem que el Govern faci la seva feina i cercar una fórmula que pugui ser consensuada amb tots els partits de l'oposició.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contradiccions, grup proponent...

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Lamentam aquesta posició del Partit Popular. Agraïm les paraules al Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. I ens explicam.

Vegem. Nosaltres vam fer aquesta proposició no de llei..., està registrada el 15 del 10 del 2012, és a dir, abans de saber que l'establiria una solució provisional a través de la Llei de pressupostos. La férem, tal com ha reconegut el PSM, de la manera més oberta possible perquè fos possible arribar a un acord en aquesta comissió, d'una manera completament oberta perquè de fet allò que demanàvem era instar el Govern per tal que dugui a terme una modificació reglamentària, la que calgui, per eliminar aquest termini màxim..., posàvem "activant, si és necessari, aquelles que poguessin quedar afectades per la previsió de l'article de les darreres convocatòries", és a dir, de les de 2010, activació que ja no serà necessària perquè amb la previsió que han fet a través de la Llei de pressupostos ja no perdran la vigència.

Per tant la proposició no de llei queda reduïda a instar el Govern perquè faci la seva feina, justament, allò que el Partit Popular diu que realment ha de fer, deixar que el Govern balear faci la seva feina però comminar-lo a fer-la ben feta, perquè allò que no es pot acceptar de cap manera és que utilitzin perversament la Llei de pressupostos per modificar reglaments i donar-los després rang reglamentari. Forma part del bon govern governar d'acord amb la llei.

L'Estatut d'Autonomia diu que la funció legislativa correspon al Parlament, i el Parlament ha de dictar normes amb rang de llei, i també diu que la potestat reglamentària correspon al Govern, i resoldre els problemes reglamentaris correspon al Govern i ho ha de fer a través de reglaments. Això és governar respectant les institucions, això és governar complint la legalitat vigent. Dur a través de la Llei de pressupostos la modificació d'un reglament de funció pública, suspent-ne la vigència i donant després a aquesta suspensió rang reglamentari és una perversió del sistema, una perversió intolerable, senyores i senyors del Partit Popular, una perversió intolerable, que vostès fan abusant de la seva majoria i que cap llicenciat en dret no hi pot donar suport; és que estic segura que tenen informes que els diuen, ni que sigui verbals, que això no ho poden fer. Ningú més no ho fa, on s'ha vist mai?

És que aturin-se a pensar el que han fet: tenen un reglament que té un problema que s'ha de resoldre, efectivament; el constaten, nosaltres també, nosaltres feim una PNL i els deim: "Escoltin, l'hem d'arreglar", i els ho deim de la manera més oberta, arreglin-lo com vulguin. A nosaltres també ens agradaria que fos com diu el Partit Socialista, el Grup Parlamentari Socialista, que no fos ni necessari haver-ho d'arreglar perquè es fessin convocatòries anuals, però desgraciadament, Sr. Alorda, el Grup Popular té moltíssima força, el Partit Popular té moltíssima força, la té també a l'Estat, i no és la primera vegada que interromp d'una manera de llarga durada les convocatòries. En aquesta comunitat autònoma, en el període 1993-2000, que es diu aviat, vàrem entrar el primer pacte l'any 1999, no hi va haver cap convocatòria pública de selecció, cap ni una, de l'any 93 a l'any 2000, i no li cont com entrava el personal interí en aquella època, que ja ni ho cont. I ho varen fer també aprofitant perquè des de l'any 96 a l'any 2004, que va governar el Partit Popular a Madrid, posava a les lleis de pressuposts estatals que les comunitats autònomes no podien fer convocatòries, i ara estam en la mateixa situació.

Clar, en la mesura que estam en aquesta situació hem de donar una solució a aquest tema, i és per això que hem fet aquesta proposició no de llei, però esperàvem del Partit Popular una mica més de..., d'enteniment. És una proposició no de llei feta amb voluntat d'arribar al consens perquè ni tan sols no deim com s'ha d'arreglar, no feim una proposta tancada de "no, mirin, això només s'arregla posant tres convocatòries en lloc de tres anys com a termini", que seria per exemple una manera lògica, cada tres convocatòries exhaurim les borses antigues; o posam cinc anys, o li donam una solució mentre no hi hagi convocatòries, o..., però una solució reglamentària, una solució reglamentària, no a través de la Llei de pressuposts suspendre normes reglamentàries i després donar a aquesta suspensió rang reglamentari a través de la llei. És que això és no respectar les institucions i és fer les coses molt malament.

I per descomptat no donen exemple de bon govern i els fa cada vegada menys creïbles, senyors i senyores del Partit Popular, què volen que els digui. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passam a la votació de la Proposició no de llei 7912/12.

Vots a favor? 6.

Vots en contra? 9.

Cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei 7912/12.

2) Proposició no de llei RGE núm. 8390/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a personació del Govern en els casos de corrupció per defensar els interessos de les Illes Balears.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE 8390/12, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a personació del Govern en els casos de corrupció per defensar els interessos de les Illes Balears. Per tal de defensar-la té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa, per un temps de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sí, efectivament aquesta proposició no de llei es va presentar fa uns mesos, concretament el mes d'octubre de l'any passat, una vegada que varen tornar a esclatar en aquesta comunitat casos concrets de corrupció que estan en aquests moments *sub iudice*, o essent investigats pel corresponent jutjat d'instrucció, com puguin ser els casos Overmarketing, Nóos i un Palma Arena, i un llarg etcètera.

L'anterior legislatura el Govern de les Illes Balears ja exercia l'acusació particular en tots aquells casos de corrupció que podien afectar al possible malbaratament de sous públics que podia afectar, per tant, a la comunitat autònoma. Per això nosaltres, el Grup Socialista, des del principi vàrem demanar que la comunitat autònoma, que el Govern de les Illes Balears exercís aquesta acusació particular en tots els nous casos, bé fossin peces separades de procediments que ja estaven en marxa o nous casos de corrupció, en aquells en què la comunitat autònoma en podia ser part perjudicada.

Així contestaren una pregunta oral en el Parlament, se'ns va informar d'una forma genèrica que el Govern sí exercia l'acusació particular, però nosaltres volem mantenir aquesta proposició no de llei perquè no basta estar personats en una causa sinó que s'ha de ser actius exercint aquesta acusació particular; no basta estar personats en una causa penal en què el Govern o la comunitat autònoma en pot ser perjudicada, i a la vegada estar de braços creuats o ser més tebis que el mateix ministeri públic. I això és el que ha estat passant en diferents causes que s'estan instruint aquí en els jutjats de Palma, on ha cridat poderosament l'atenció que el Govern de les Illes Balears, que és part perjudicada de moltes d'aquestes causes, hagi demanat en alguns casos l'arxiu de les diligències, o que en altres no demani fiances de responsabilitat civil, de les quals se n'hauria de veure beneficiada la comunitat autònoma, quan el ministeri fiscal sí ho ha fet i el jutge instructor ho ha concedit, o també que en altres casos el Govern hagi demanat fiances de responsabilitat civil molt inferiors a les sol·licitades pel ministeri públic.

Vull fer una crida d'atenció en aquests aspectes perquè vull recordar que a l'anterior legislatura, quan el Govern exercia l'acusació particular, pot passar que en alguna causa no s'ha de coincidir, ni molt menys, amb el ministeri públic ni amb les penes que se sol·liciten, ni amb les fiances o les possibles fiances que se sol·liciten, però, com dic, en aquesta legislatura crida poderosament l'atenció no només del Grup Socialista sinó del mateix jutge instructor, que així ho ha manifestat en alguna interlocutòria, que en més d'un cas del Govern de les Illes Balears, personat en aquestes causes, com dic, hagi demanat l'arxiu quan el ministeri públic no i el jutge instructor no l'ha

concedit, o fins i tot, com dic, fiances molt inferiors a les que demana el ministeri públic i que finalment el jutge instructor sí ha concedit.

Per tant el que demanam en aquesta proposició no de llei és instar el Govern no només a personar-se sinó que exerceixi l'acusació contra les presumptes persones responsables, i -un últim element o una última cosa que creim que és fonamental- exigir la devolució de totes les quanties econòmiques que s'acreditin que aquestes persones que presumptament varen malbaratar sous públics, com dic, retornin a aquestes arques públiques els sous presumptament malbaratats.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President, i una altra vegada per donar suport a aquesta proposició no de llei; i una altra vegada amb una certa prevenció perquè compartint allò que es pretén i allò que es defensa amb la iniciativa és cert que hi ha una precaució respecte que la manera d'afrontar tot aquest tipus de depuració de responsabilitats hagi de passar pels mateixos..., o per gent que hagi pogut estar..., alguna relació hi pugui tenir, algun interès. Pensem que el Partit Popular en concret està en alguna causa com a possible..., contra el qual s'està processant, s'està duent el cas, i que n'està afectat, i crec que no acabam de transmetre des de les institucions que la fórmula que sigui el Govern el que s'està personant transmeti realment acusació.

Vostè ha posat alguns exemples de l'actuació dels darrers mesos respecte dels casos existents, i tot i que haurem de compartir que hi és, o cercam fórmules institucionals a les quals es garanteixi realment una independència i una actuació al marge de la direcció jeràrquica política que en general és la que definim, és a dir, com a demòcrates el que volem és que les institucions estiguin governades per gent elegida i que el Govern governi, i ens sembla molt positiu, i l'articulació a través dels partits polítics és la fórmula més reeixida que hem trobada perquè els ciutadans s'impliquin en la gestió dels afers públics, però no podem entrar dins el rebost. La política entesa com a la política de partits, tant sigui a través de les institucions com sigui a través de la gestió en general, ha arribat al rebost d'institucions on no havia d'haver arribat, i hem de trobar maneres per fugir d'aquí i donar una altra vegada credibilitat, la credibilitat humana, que sempre és limitada, de tot aquest tipus de procediments.

Perquè avui està tan contaminada la idea que aprovar avui això, transmetre que el Sr. Bauzá es personarà i hi serà en primera línia, no crec que doni gaire cosa més que el fet de no haver-ho fet. Creim que ho hem de fer i per tant hi donarem suport, i crec que formalment és així, i després el que demanam i exigim evidentment és que hi hagi aquesta garantia d'independència, d'actuació des de la pura defensa dels interessos públics.

Per què creim també que hi ha aquesta sospita? Perquè no hi ha hagut cap depuració administrativa de cap dels casos que s'estan investigant. És que ni a una banda ni a l'altra no s'ha arribat per les vies pròpies governamentals que s'entenen a bastament malgrat que hi hagi hagut parèntesis per casos judicials, que hauran quedat en aquell moment aturats pel procediment judicial en curs, però n'hi pot haver hagut d'altres, i la veritat és que n'hem vist pocs de reeixits. I n'hem vist pocs quan la sentència ha apuntat que determinades vies d'investigació posterior havia de fer-les el Govern, i han quedat allà, han quedat allà, amb un *obiter dicta* de la sentència dictada. Això és el que hem vist.

Per tant li donarem suport però crec que ens hem d'emplaçar tots a canvis institucionals de contingut, de relleu, o que els tribunals o els que jutgen els polítics no siguin òrgans que han elegit els mateixos parlaments, el que passa en el Superior de Justícia i el que passa en el Suprem, la mateixa composició del Constitucional, del Consell General de Poder Judicial, la independència de la Fiscalia respecte de la relació jeràrquica, la independència dels lletrats d'Estat i dels lletrats de la comunitat autònoma respecte d'aquesta mena de casos..., hi haurà d'haver garanties institucionals addicionals perquè aquesta proposició no de llei envii el missatge i aconseguixi els objectius que la Sra. Costa expressa i que nosaltres compartim, i com que compartim l'objectiu final al qual s'apunta li donarem suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez, per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Prenc la paraula en nom del grup parlamentari per posicionar-me en relació a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista. I necessàriament he de començar dient que la preocupació més profunda que es després precisament d'aquesta iniciativa és comuna a tots els grups polítics, una preocupació per les pràctiques de corrupció, i si hi ha un comportament veritablement menyspreable a l'àmbit públic, i en conseqüència en una democràcia, és el comportament de la corrupció a l'àmbit precisament de l'exercici de la funció pública. Per tant la seva preocupació, la del Grup Parlamentari Socialista, la preocupació del PSM-Entesa-Més per Menorca, també, efectivament, és la nostra.

Però aquesta qüestió no només els preocupa a vostès. La proliferació de casos de corrupció, de presumptes casos de corrupció a l'àmbit polític a Espanya i en aquesta comunitat autònoma posa en escac la reputació d'aquesta activitat, de l'activitat pública, de l'activitat política, i aguditza la desafecció i la desconfiança dels ciutadans en aquells que ens dediquem precisament a aquesta qüestió. I resulta molt significativa la darrera enquesta del CIS feta pública a principis de gener, que posa de relleu que els partits polítics i els polítics en general, així com la corrupció i el frau, són, després de l'atur i la situació econòmica, els aspectes que més preocupen la ciutadania espanyola, un fet que no escapa també a una preocupació que s'estén més enllà de les nostres fronteres i que arriba a països del nostre entorn més immediat, de l'Europa més propera.

És una preocupació social i posa de relleu la necessitat immediata de posar-hi un vedat mitjançant mecanismes de control a la finançació dels mateixos partits, a les entitats públiques, i de depuració, com es diu també a aquesta proposició, de responsabilitats que posin fi a la corrupció i restableixin la credibilitat i evitin que es produeixin nous episodis en el futur.

És cert que casos com puguin ser els ERO a Andalusia, sense oblidar operacions com la Malaia, els episodis Pallerols, el Palau de la Música a Catalunya, afecten la credibilitat de la funció pública, dels polítics, i també afecten tots aquells que també s'han produït precisament a la nostra comunitat autònoma.

Però, no és menys cert que el meu grup parlamentari, el Grup Parlamentari Popular i la formació política a la qual jo represent manté íntegrament la vocació de reforçar també les mesures per evitar aquests comportaments, comportaments indesitjables, comportaments intolerants, allunyats de la moral, allunyats de l'ètica i sobretot manté la seva frontal batalla contra totes aquelles formes de delinqüència que s'instal·lin en el si de la pròpia administració pública. Exemples no els en donaré, vostès els coneixen perfectament.

Per tant, avui aquí lliçons o pretendre allisonar qualcú en relació amb aquestes qüestions crec que no és el lloc adient ni és el moment més apropiat per dir què és el que està bé i que és el que està precisament malament en relació amb les actuacions de diferents grups, de diferents formacions polítiques i més enllà amb els governs on, en aquest moment, exerceixen responsabilitats públiques.

I dic això, precisament, perquè pareix que hi ha una certa propensió i una certa tendència que els grups parlamentaris de l'oposició es col·loquin fora de la melé i ens vulguin donar lliçons de moralitat política quan es produeixen situacions veritablement no volgudes, situacions indesitjables, que he dit que són reprovables, però que no afecten precisament la seva formació política. Doncs bé, els vull recordar que ningú, ningú, ni el meu grup parlamentari ni el partit al qual jo represent ni vostès són o tenim immunitat en relació amb aquells presumptes delinqüents que varen fer ús de les seves responsabilitats públiques per mecanitzar pràctiques corruptes.

En conseqüència crec que no som ningú, els millors indicats, per assenyalar uns altres en funció de les accions que hem de portar endavant, crec que cada un és perfectament conscient que la regeneració política, la democràcia ha d'arbitrar-se i mecanitzar en funció de mesures valentes per poder eradicar, com dic, aquests tipus de pràctiques.

Entrant en el fons de la qüestió i en relació amb la personació del Govern de les Illes Balears en tots aquests presumptes casos, els he de dir, i no és que els ho digui jo, sinó que ja se'ls ha repetit i en els mitjans de comunicació ja hi és present, el Govern s'ha personat, està personat i manté la seva personació en tots aquells casos de presumpte corrupció on es veuen afectats els cabals públics, els fons públics, com a conseqüència de pràctiques indesitjables i la intenció, la veritable intenció, és recuperar precisament aquests fons públics que són dels ciutadans.

Però jo els volia dir una cosa, i és la següent, i molt sintèticament, el Govern s'ha personat d'acord amb uns criteris tècnics que ha portat endavant i que ha desenvolupat el cos de lletrats d'aquesta comunitat autònoma, d'acord amb l'oportunitat, la viabilitat del procediment i d'acord amb una sèrie de criteris que indiquen que precisament aquest cas és susceptible de ser-hi present. Per tant, en funció d'això, l'Advocacia de la comunitat autònoma ha recomanat al Govern que hi sigui precisament present.

Per tant, què els vull dir amb això? Els vull dir el següent: que hem de confiar en els lletrats de la comunitat autònoma de les Illes Balears perquè continuïn indicant, d'acord amb els seus coneixements, la seva independència, d'acord amb els seus criteris i d'acord amb la seva formació i neutralitat, quins casos són susceptibles de ser o de formar part en la personació del procés i, a més, i li dic més, i vaig més enllà, i és el fons precisament de la seva part dispositiva de la seva proposició no de llei, que sigui precisament aquest cos de lletrats, independent i neutral, qui arbitri i mecanitzi totes aquelles accions d'acusació que correspon exercir a la comunitat autònoma, a través del cos de lletrats de la comunitat autònoma. El Govern de les Illes Balears depèn d'aquest cos de lletrats professional, independent, que és precisament qui ha de portar endavant l'acusació d'acord amb els seus criteris.

Per tant, no crec que sigui adient que un grup parlamentari, com el Grup Parlamentari Socialista, amb tots els meus respectes que li tenc, que n'hi tenc molts, que sigui qui hagi de dir quina acció, quan, com, de quina forma i si ha d'anar més enllà l'acusació del Govern en relació amb determinats casos, on pareix ser que hi hagut malbaratament de sous públics. Haurà de ser el cos de lletrats de la comunitat autònoma, l'Advocacia de la comunitat autònoma, amb els seus coneixements, la seva formació, la seva imparcialitat qui decideixi, precisament, anar més enllà amb aquelles acusacions si ho considera necessari. I si ho considera necessari el Govern, estic segur, i el Grup Parlamentari Popular hi seran darrera per donar-li tot el suport que sigui necessari.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contradiccions, el grup proposant.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, començam pel final de la intervenció del representant del Grup Popular, dir-li que la meva confiança en el cos de lletrats d'aquesta comunitat és cent per cent. No puc dir el mateix del seu grup, perquè l'altre dia vaig sentir com proferien quasi insults respecte de determinats lletrats de la comunitat autònoma, des del Grup Popular. Dit això, la meva confiança plena i quasi cega en els lletrats de la comunitat autònoma de les Illes Balears, no puc dir el mateix dels responsables polítics ni del president del Govern de les Illes Balears, que és qui decideix o exercita l'acusació particular o no en un cas.

I no hem vengut aquí a donar lliçons a ningú, ara, crida l'atenció que amb la que cau a les Illes Balears, podem fer un repàs per totes les comunitats autònomes, tot el que vostè vulgui, jo parlava de les Illes Balears, i miri, si m'he mossegat la llengua i he fet un esforç perquè parlar de corrupció a les Illes Balears i no mencionar el Partit Popular és quasi un miracle, i a la meva primera intervenció no ho he fet, Sr. Jerez, però vostès són tan irresponsables que ni tan sols en el més bàsic, que és aquesta proposició no de llei, que no intenta donar lliçons a ningú, només diu que el Govern balear en els casos de corrupció que poden afectar les arques públiques, es personi i que exerceixi activament, clar, perquè si es persona per donar suport a la defensa, com han fet en alguns dels casos, o si es personen per demanar quanties econòmiques inferiors a les que demana el Ministeri Públic, és sorprenent, però no és sorprenent per al Grup Socialista, es sorprenent per al propi jutge instructor que a una interlocutòria diu: *"se insiste en la sorpresa porque donde este proveyente, hasta donde este proveyente conoce, y es de suponer que también debe conocer quien emite el informe, los fondos que maneja Illesport e IBATUR no son otros que los transferidos por el Govern balear"*. És a dir, aquesta sorpresa no només la tenim nosaltres com a Grup Socialista sinó que el propi jutge instructor respecte de l'actuació que té el Govern en algunes de les personacions en els casos de corrupció. No intenti culpabilitzar ni ficar per enmig els lletrats de la comunitat autònoma, dels qual jo no n'he dit ni paraula, amb els quals hi tenc una plena confiança. De qui desconfii és de les instruccions polítiques que pot donar, en aquest cas, el Govern del Sr. José Ramón Bauzá, per defensar col·legues de partit que té implicats en causes de corrupció. Aquesta és la meva desconfiança.

Només per contestar algunes de les apreciacions que ha fet el Sr. Alorda, i que puc compartir, existeixen fórmules de defensa de l'interès públic, com és el que defensa el Ministeri Públic. Això són les garanties que ens dona el nostre Estat de dret, però també està previst que es puguin personar a les causes els que se sentin o els que siguin directament perjudicats, com en aquest cas el Govern de les Illes Balears, en els casos que presumptament s'han malbaratat fons públics.

Per això, Sr. President, el meu grup manté la seva proposició no de llei perquè ens sembla absolutament absurd que tots els grups que manifesten que estan d'acord amb el fons, però finalment no es voti que el Govern exerceixi aquesta acusació i, a més, que s'exigeixi també que es retornin les quanties econòmiques que s'acreditin que es varen malbaratar en aquesta comunitat autònoma.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Passam a la votació de la Proposició no de llei 8390/12.

Vots a favor? 6.

Vots en contra? 9.

Cap abstenció.

En conseqüència quedaria rebutjada la Proposició no de llei 8390/12.

3) Proposició no de llei RGE núm. 9316/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei d'activitats.

Per acabar, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 9316/12, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llei d'activitats. Per tal de defensar-la té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio, per un temps de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Presentam avui aquesta proposició no de llei per tal d'instar el Govern de les Illes Balears que presenti el projecte de llei de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, ja que consideram del tot recomanable redactar una nova llei que reculli els principis que, a més, estan també recollits per la Directiva 2006/123 de la Comunitat Europea, relativa als serveis del mercat interior, a la vegada que rectifiqui o elimini allò que sigui necessari del nostre ordenament jurídic, perquè efectivament les necessitats de mercat i la realitat són canviants i, per tant, també s'ha d'adaptar el nostre ordenament jurídic i la nostra legislació a aquestes noves exigències econòmiques i socials.

En aquest sentit, dir que els articles 30 i 31 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears atribueixen la matèria d'espectacles i d'activitats recreatives a la comunitat autònoma de les Illes Balears com a competència exclusiva i, a més a més, també estableix com a competències pròpies dels consells insulars les activitats classificades, a l'article 77, i els espectacles públics i les activitats recreatives, a l'article 70.11, l'exercici dels quals s'han d'ajustar sempre al que disposen òbviament els articles 58 i 72.

És necessari, per tant, que la nova llei consagri un nou principi en aquest àmbit, però que no és nou, és un principi que és inherent al dret, que és el principi de la bona fe sense el qual no és possible l'existència del mateix sistema jurídic, principi que es consagra al Codi Civil i a la Llei 30/92, de règim jurídic

de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Es tracta que aquest principi general del dret tenguí una materialització adequada i una acceptació en la tramitació per poder instal·lar i executar obres i instal·lacions i, per altra banda, iniciar i exercir l'activitat.

Es tracta, també, que el principi de silenci administratiu positiu es transformi en declaració responsable, ateses les filosofies i l'exigència de la directiva europea esmentada, això requereix un canvi de filosofia. Amb aquesta declaració responsable hi ha un plus de confiança en tots aquells empresaris, en tots aquells emprenedors per tal que puguin posar en marxa la seva activitat o facin la seva obra sense que s'hagi de passar pel tràmit de la llicència prèvia, sinó que després hi haurà un control posterior que pugui, efectivament, detectar si s'ha produït qualche infracció o si no s'ha ajustat a dret l'activitat en qüestió.

El principi de bona fe, pel que fa al ciutadà i a la seguretat jurídica, obliga l'administració a vetllar pels principis d'eficiència i celeritat en els serveis als ciutadans. És important també potenciar la simplificació administrativa i considerem que aquest avantprojecte de llei de règim jurídic, d'instal·lació, accés i exercici d'activitats de les Illes Balears així ho fa, i un principi que també és imprescindible en aquests moments que és el de reduir costos a l'activitat empresarial, no només s'ha de reduir costos a l'administració, per tant, no únicament i exclusivament hem de vetllar per l'economia o per l'estalvi de l'administració pública quant a tramitació i paperassa, sinó que també hem de facilitar aquests tràmits a l'administrat i, per tant, a l'empresari que hagi de desenvolupar la seva activitat.

És important, també, evitar duplicitats de competències per la qual cosa es fa necessària la reordenació de les funcions de l'administració en aquesta matèria on quedin ben clares les funcions de cadascun, però d'una forma totalment coordinada i integrada amb la finalitat de donar major seguretat jurídica al ciutadà.

Per això, serà també important que es reculli el principi de no interferència interadministrativa en el sentit de respectar la competència concurrent d'altres administracions, no únicament pel que fa a les autoritzacions sinó també pel que fa a infraccions i sancions una vegada iniciada l'activitat. Insistim que les infraccions, el règim jurídic d'infraccions i sancions serà, efectivament, important perquè és una manera de garantir el compliment de la llei.

Per altra banda, pel que fa a les administracions amb competències exclusives en activitats l'ajuntament és l'únic competent de tot el que es faci dins el seu municipi, per tant, es dóna un pes important al municipi mentre que els consells insulars tenen competències en activitats supramunicipals, com ja sabem, i la comunitat autònoma té competències en activitats suprainsulars i aquesta missió de coordinar i d'assessorar i analitzar la realitat i establir mecanismes per millorar l'eficàcia del sistema.

Serà important també la creació de la Junta Autònoma d'Activitats de les Illes Balears, la qual s'ha convertit ja en una eina imprescindible en aquesta qüestió.

El permís d'instal·lació o comunicació prèvia ha de tenir un caràcter real i objectiu, per tant, s'ha d'atorgar en atenció a les condicions del local, sens perjudici que per iniciar l'exercici de l'activitat es puguin fer tant transmissions com canvis de titularitat.

És important, a més a més, reprendre la nomenclatura clàssica d'espectacles públics i activitats recreatives. També és important aportar un marc comú sobre horaris i cobrir el buit legal actual. És necessari també que es potenciï la coordinació i la cooperació entre totes les administracions, per tant, el projecte d'activitats és únic per a totes les administracions així que s'haurà de crear una oficina virtual perquè els titulars hi dipositin els projectes a la qual podrà accedir qualsevol administració pública a aquest registre.

És important, com dèiem, aquest paper de la Junta Autònoma d'Activitats per tal d'assolir una doctrina comuna i passar d'un model rígid a un model més flexible. I volem insistir en aquesta qüestió perquè la legislació anterior, efectivament, dissenyà un model rígid en el qual les activitats eren tal i qual, però ara ens trobam que les necessitats socials i econòmiques fan que les empreses mateixes hagin d'evolucionar amb les noves realitats del mercat i s'hagin d'adaptar. Per tant, és important que aquesta normativa, que aquesta llei, tenguí present aquesta evolució de les empreses, les quals tenen una vida mitjana d'uns cinc o deu anys amb les mateixes característiques, i d'aquesta manera es dóna facilitats perquè modifiquin sovint la seva adaptació al mercat.

També les activitats es classifiquen, amb aquesta llei, en menors, majors, innòcues, i en infraestructures comunes d'acord amb els paràmetres establerts a l'annex 1 d'aquest avantprojecte. La classificació, per tant, és important per a les autoritzacions, de les quals hem parlat anteriorment, però també és important per fixar les assegurances.

En definitiva, pensam que la regulació de les activitats s'ha de simplificar, aquesta és una tasca que es du d'una manera totalment transversal per part del Govern de les Illes Balears, aquesta simplificació no únicament, com dèiem anteriorment, pot afectar l'administració pública sinó que també l'administració pública ha de vetllar per la simplificació dels procediments dels administrats, dels ciutadans, en aquest cas dels empresaris. S'ha de reconèixer que ja ha estat publicat el Decret de simplificació documental que entrarà en vigor d'aquí tres mesos i, per tant, aquesta és també una bona notícia per tot el que suposa aquesta simplificació i aquest estalvi de costos administratius. I també pensam que és important atorgar als ajuntaments gairebé totes les competències i integrar procediments, coordinar les actuacions de l'administració, evitar la dispersió de tràmits cap a altres administracions, reduir la casística i conseqüentment eliminar i reduir procediments és el que pretén aquest avantprojecte de llei.

Per això, nosaltres instam el Govern de les Illes Balears, pensam que és adient, que presenti el projecte de llei pel qual es pugui tramitar aquesta llei en seu parlamentària i, òbviament, es puguin fer les aportacions que els grups parlamentaris considerin oportunes i bàsicament consideram que és una llei interessant per donar més seguretat jurídica a les activitats, als espectacles, a les instal·lacions, en definitiva a l'exercici de les activitats a les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar l'esmena RGE núm. 1087/13, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Sr. Marc Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. No crec que esgoti aquests deu minuts, no crec que els esgoti perquè tal vegada el primer que ens hauríem de demanar realment és si pertoca a aquesta comissió en aquests moments debatre una proposició no de llei com la que ha presentat el Partit Popular.

I dic açò perquè, i estic segur de la bona fe i de la bona voluntat de qui la signa, que s'ha fet a més a més amb la màxima cura possible, però crec que valdria la pena demanarnos si a la Comissió d'Assumptes Institucionals, si a aquest parlament en aquests moments ens pertoca donar suport a l'avantprojecte de llei de règim jurídic per a la instal·lació i l'accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, un avantprojecte que encara no ha entrat al Parlament de les Illes Balears, que el Govern, que nosaltres tenguem coneixement no ha explicat a cap grup polític i per suposat no ha explicat al Grup Parlamentari Socialista; que desconexem fins a quin punt l'avantprojecte de llei que existeix té o no té solidesa quant a document, està penjat a la web del Govern, el Grup Parlamentari Socialista davant aquesta proposició no de llei el primer que va haver de fer va ser entrar a Google i cercar la manera de poder trobar aquest avantprojecte de llei.

A partir d'aquí, a la pàgina web del Govern hi ha un document penjat, coneixent la història d'aquest govern amb la capacitat que té d'anar modificant normatives o documents, esborrany d'avantprojectes no sabem si deu ser el darrer document o no. El Sr. Rubio, evidentment, pel que sembla té més informació que nosaltres, ha explicat un document que ningú no té la certesa de saber si aquest és realment el document que pertoca o no pertoca.

Per tant, el Grup Parlamentari Socialista, embarcar-se a donar suport a avantprojectes de llei al Parlament de les Illes Balears quan aquest avantprojecte de llei ni tan sols ha entrat dins aquesta casa, doncs vostès entendran que a nosaltres açò se'ns faci difícil.

Ens semblaria molt més lògic que el conseller comparegués i pogués venir a explicar aquest avantprojecte de llei, que almanco es registràs i començàs la tramitació per saber que tots estam rallant de la mateixa cosa, almanco poder saber quina és l'opinió d'altres organismes, d'altres entitats que es veuran afectats directament, des de la mateixa FELIB al que pugui ser

la Junta Autonòmica d'Activitats Classificades, que vam veure per premsa que ja ha grinyolat quan algú ja ha fet els primers comentaris, i per açò feien i presentaven una primera esmena de substitució.

Abans de donar suport a aquest avantprojecte de llei facem una cosa: demanem almanco al conseller que comparegui aquí i que ens l'expliqui.

Ho ha fet altres vegades, la setmana passada va comparèixer aquí a iniciativa pròpia per explicar els canvis que vol fer a la Llei del bon govern; no és la pràctica habitual, és cert, però si algú ja intenta o vol forçar que els grups es posicionin, nosaltres deim abans que almanco hi hagi aquí un plantejament per part del Govern que pugui aportar llum i que ens pugui assegurar que efectivament el plantejament o el document sobre el qual ens hem de posicionar és un document coincident per totes les parts.

Amb açò no és que el Grup Parlamentari Socialista vulgui deixar al marge, no vulgui entrar a les qüestions ni en els debats lligats a la nova llei d'activitats classificades, és una llei d'activitats. Quan es va aprovar i vam debatre a aquesta mateixa casa l'any passat la Llei d'activació econòmica, en la part lligada a activitats, ja vam explicar i vam raonar la importància de tocar i de retocar de nou la Llei d'activitats perquè la Llei d'activació econòmica l'havia, no diré dinamitada, però l'havia deixada a tres potes, ara ens penjava tot i ningú no ha estat prou segur de poder-la interpretar amb certesa.

Per tant, sí, és necessària, fa falta una nova llei, no ho discutim, ara, que sigui bo posar ordre no vol dir que qualsevol tipus d'ordre sigui bo. I aquí tornam una altra vegada al començament: hi ha un avantprojecte penjat i que circula pel món d'internet, però que aquí, en aquesta casa ni cap grup no l'ha pogut veure encara i com que no l'ha pogut veure encara, nosaltres no li podem donar, en cap cas, suport.

Hi ha qüestions que ens preocupen i els avançam ja ara: com incidirà açò a l'àmbit institucional, al competencial em referesc? La llosa que cau o la responsabilitat que cau damunt els ajuntaments, sí aquesta és acceptada o no ho és; les retallades en transparència que es produiran, tenim un govern que ha agafat afició a açò d'anar retallant espais de transparència amb la justificació de cercar la màxima agilitat i aquí hi ha qüestions que no casen i no lliguen bé i que obliguen necessàriament a entrar al debat abans de donar suports i, evidentment, les retallades també en drets públics o en la Llei d'activació econòmica per la part d'activitats ja va posar de manifest precisament algunes retallades de principis de defensa de l'interès general que nosaltres qüestionam de ple.

Per açò mateix, ho deia abans, vam presentar dues esmenes en el sentit més constructiu del món, que era dir "bé, no ens posicionem, que comparegui el conseller, ralleu-ne amb el conseller i després ja feim o ja començam a ubicar-nos en cada una d'aquestes qüestions" i la segona era, tema de principis on -insistesc- ens semblava i creim fonamental que una nova norma no hauria de ser un gran totxo, sinó que hauria de ser sobretot clara i senzilla i on ens semblava que hi havia principis, com el de seguretat jurídica, la qualitat del servei, la defensa de l'interès general i la idea de transparència i simplificació, que hi haurien de ser presents, no només aquesta idea de la bona fe

com a un element que a vegades, ens permetran que el puguem almanco posar en dubte, segons quina sigui realment la lletra petita d'aquesta llei.

A partir d'aquí, insistim, nosaltres no podem donar suport a aquesta proposició no de llei. Així ho vaig fer en arribar ahir al Grup Parlamentari Popular i esperam que les esmenes per sol·licitar la compareixença aquí del conseller d'Administracions Públiques hi pugui ser i puguem conèixer de primera mà quin és aquest avantprojecte de llei i després ja en tot cas començar a rallar de poder-nos posicionar en torn d'aquest.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. També amb una actitud semblant a la que tenia en altres intervencions, per un vent, felicitar el Grup Parlamentari Popular, que ens acabi donant la raó quan apuntàvem que era necessari aquest nou règim d'activitats.

Recordin que en la proposta del debat del decret llei, que ja va afectar activitats, al qual feia referència el Sr. Pons, nosaltres hi presentàrem una esmena que era imprescindible un text refós que refongués i posàs al dia la Llei d'activitats amb les modificacions que trobàs el Govern, però que era imprescindible perquè havien creat un frankenstein. El PP va votar en contra, se'n recordaran d'aquesta ordre de fer un text refós, com a mínim, per aclarir quina era la situació que teníem i no en parlem evidentment per deixar ben transposada la Directiva de serveis, una Directiva de serveis que, jo no sé vostès però jo ja m'he cansat de sentir dir com a una novetat d'una llei, que a partir d'ara no serà necessari la llicència d'activitats.

Crec que l'estic llegint des de fa com a quatre o cinc anys, com a mínim d'ençà de la Directiva de serveis, immediatament després de la Directiva de serveis, a la nostra llei de règim local ja posam, en el 2006 i per unanimitat, que una de les fórmules serà la declaració responsable i que això afectarà activitats. És ver que faltava encara anar-ho implementant, va començar en el 2009 que l'obligació de la Llei 17/2009, de 13 de novembre, que revisava procediments i establia una activitat, prèvia autorització, seria sempre excepcional, el titular d'aquesta notícia era "No serà necessària la llicència d'activitats per obrir negocis".

Va venir la Llei 25/2009 que ho precisava, aquí va ser la Llei 12/2010 la que va llevar les llicències d'obertura, és ver que va deixar les d'instal·lació i era una qüestió que havíem d'aclarir com ho dúiem a terme, però les d'obertura es varen llevar a la Llei 12/2010.

Tenim després la Llei 2/2011 del Govern de l'Estat, que va modificar la Llei de règim local que, tot i que no actuar en tants de supòsits com després va fer el decret llei, ja torna dir que no importa tenir llicència d'activitats per obrir negocis, un altre titular de premsa, en aquest cas, de vegades eren els diaris d'aquí, de vegades eren *El País* i *El Mundo*, però aquest titular crec que ja l'hem vist repetit, si algú l'ha seguit deu dir "jo els polítics, no els entenc", perquè cada dia venen una cosa, ja és que ens fan relativament poc cas i per ventura, no s'adonen de la repetició.

El Reial Decret llei sobre comerç, vostès se'n recordaran, que, centralitzant competències i com molt bé s'apuntava modificant temes competencials amb l'excusa de la Directiva de serveis, l'Estat apuntava que no necessitaven llicència d'activitats municipals, els comerços.

Bé, després hi ha hagut el decret llei nostre, el decret llei és un desastre perquè quan anava la declaració responsable, pretendre que una declaració responsable pugui tenir solucions alternatives a les vigents i jurant que no fas el que diu la normativa, sinó que aplicaràs una solució alternativa, obris el negoci, això és un perill públic. Perquè hi ha una qüestió que, tot i donar suport a la idea que té aquesta proposició no de llei o la que entenem que ve davall, perquè ja l'hem aprovada mitja dotzena de vegades aquesta idea en aquest parlament, per unanimitat, hi ha una frase per exemple amb la qual no estic d'acord que és que abans era intervencionista i ho ha de deixar de ser. La idea que hi hagi o no hi hagi llicència o passem a declaració responsable, en principi, no hauria de ser ni més ni menys intervencionista, és més o menys burocràtic, és filosòficament més a favor de la *bona fides* o més a favor de la prevenció, però no hi ha més intervenció perquè aquesta fórmula no lleva obligacions de contingut, -cosa distinta és que hi hagi intenció de llevar-les, però això ja ho explicaran- perquè, formalment, del que parlam ara és que no es lleven obligacions de contingut, sinó de caràcter processal, que es doni a través de la declaració responsable. Com molt bé es diu l'única manera que això funcioni és la inspecció posterior.

La nostra experiència d'un ja està fet a les Illes Balears, arreu del món, però a les Illes Balears, que l'hem viscut amb l'urbanisme durant molts d'anys, l'experiència del ja està fet és d'una contundència espectacular. La capacitat normativa del fàctic, es va arribar de dir, això quan no era legal, ara que serà legal amb la declaració responsable o hi ha un plus de responsabilitat que les inspeccions no són de passa tu, sinó que és ver que ens hem cregut el sistema i hi haurà el sistema d'inspecció, per garantir que les mesures de seguretat, de salubritat, de seguretat també dels treballadors, de tota la normativa que tenim, molta europea, per molt que vengui la transcripció de la Directiva de serveis, també les de seguretat, també totes les normatives que hem d'aplicar mediambientals són bàsicament europees, si això hi ha de ser, anem a aplicar-ho, perquè el perill és que quedi en una declaració responsable; ahir dèiem amb silenci positiu i que ningú no s'ho vagi a mirar, perquè això realment seria una situació delicada.

Jo, encara m'estim més la declaració responsable, com a mínim l'espasa de Dàmocles sol quedar damunt qui la fa, que el silenci positiu en què l'espasa de Dàmocles queda damunt l'Administració que, d'una manera irresponsable, perquè no ha tingut temps, perquè no ha estat capaç, perquè li ha passat el termini, ha atorgat drets.

Crec que això són temes delicats als quals nosaltres jugam, nosaltres hi apostam, ja dic que sempre amb una certa prevenció, perquè no veig al Partit Popular a la segona part del pacte social que representa aquest cos, aquesta passa, no el veig molt conscienciat, no ho expressa prou, més aviat apunta que es llevi intervenció, que hi ha d'haver més llibertat quan en principi parlam d'una tramitació que haguéssim pogut fins i tot fer-la amb més celeritat a base d'haver posat funcionaris o haver llevat tràmits, vull dir que hi havia distintes maneres, una és aquesta i a nosaltres ens va bé -una és aquesta i a nosaltres ens va bé-, però trobo que falta la segona part.

Els apunts que ens han donat amb el decret llei, ja dic, solucions alternatives al patrimoni històric, perquè la llei, vostès recordaran que la llei de Zapatero, quan apunta que hi haurà declaracions responsables, intenta salvar que la normativa autonòmica podrà salvar el patrimoni històric artístic, per exemple, per motius mediambientals a les zones protegides mediambientals, bé, ho fa i un llegeix i entén que és que aquestes han de quedar fora del sistema de declaració responsable, nosaltres ho hem deixat dins el sistema de declaració responsable, patrimoni històric i medi ambient. I aquí el ja està fet ja no és una qüestió de reacció, és que quan ha desaparegut una finestra renaixentista, ja la pots anar a cercar. Per tant, crec que aquí s'han excedit amb decret llei, ara no conec prou el tema d'aquest avantprojecte i l'estudiarem.

Ara, hi ha aquest altre element de filibusterisme parlamentari. Jo no vull parlar, efectivament, i ho deien ahir en el tema del silenci, crec que la resta de grups no hem de fitar el que pot fer el Grup Popular, el Grup Popular pot presentar el que trobi oportú, a nosaltres ens renyava el Sr. Gornés quan presentàvem qualsevol proposta en matèria de cultura a l'anterior legislatura, però bé, ara veig que arribar d'aquí a saludar una llei que teòricament és a punt d'arribar i, a més, posar-nos en la tessitura que l'acceptem *in totum*, que el Parlament abans que entri la llei ja digui que està d'acord amb l'avantprojecte, és que em sembla ja d'unes formes molt poc adequades!

És a dir, al Grup Popular jo l'animaria que dugui temes relativament nous, temes que tinguin a veure amb altres administracions, temes que instin, encara que sigui amb un cert joc, el Govern que faci una determinada cosa, però si efectivament el Govern va és a punt d'entrar-nos una cosa i la posició del partit com a tal, perquè desenganyem-nos, és el partit que hi ha rere cada cosa i cada iniciativa d'aquest estil, per tant, si el partit la seva fórmula ja l'ha dita amb un avantprojecte, doncs, duem-lo, juguïn les cartes de l'avantprojecte i no ens el duem aquí amb un altre tipus de debat. Ho poden fer, ho poden fer, però o tots reflexionem sobre les pràctiques parlamentàries i les fórmules que tenim o el descàndid que vivim tots, tots, tot el sistema, nosaltres, tots, aquesta casa, no dic ja uns i els altres, tots, no el recuperarem.

Per tant, la mecànica lògica de discutir aquest avantprojecte està inventada, vostès la duran a terme, nosaltres hi estem convidats, però sobretot hi ha la societat civil i llavors hi haurà la institucional que la tendrem aquí, que és quan arribi com a projecte i tendrem tots els debats que vostè vulgui, Sr. Rubio, ara, dir-nos *ad limine litis* que ja li diguem que estam d'acord amb l'avantprojecte, jo ho trobo molt poc encertat.

Per tant, si elimina com a mínim aquesta frase, nosaltres ens hi abstenem, perquè tot i estar-hi d'acord trobo que no hi volem participar, si ens obliga a votar que donam suport a l'avantprojecte de llei de règim jurídic, francament, li votarem en contra, tot i que el que expressa i el que hi diu i tot i que hi pugem tenir algunes prevencions de caràcter competencial, de caràcter de garanties, ho estudiarem en el seu contingut, però és ver -i ens ho fa veure en aquest sentit el representant del Grup Parlamentari Socialista- que donar suport a l'avantprojecte és impropri en aquest moment processal d'aquest parlament. Ja en parlarem quan arribi.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar-ne la posició i assenyalar si accepta l'esmena té la paraula el grup proponent, Sr. Fernando Rubio, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. És increïble veure que l'oposició ha de dir al Grup Parlamentari Popular quin tipus de proposicions no de llei ha de presentar a la comissió, és a dir, si vostès no volen parlar del tema, no en parlin, però nosaltres consideram que és un tema important, que és una qüestió a més a més necessària, és un tema nou, és un tema, no sé si el Sr. Alorda ha expressat l'opinió que estigui de moda o que sigui actual, doncs miri, és un tema actual i és un tema important i pensam que, a més a més, pel moment econòmic i per les circumstàncies de mercat en què ens trobam és necessari donar una seguretat jurídica en una norma a la qual es pugui posar ordre a tota una sèrie de desordre que tenim en aquests moments en el nostre ordenament jurídic en matèria d'activitats.

Per tant, creim que és una llei absolutament necessària i que a més a més introdueix tota una sèrie de principis que són principis importants i revolucionaris. A més a més aquesta llei, quan sigui tramesa aquí al Parlament de les Illes Balears, serà una llei pionera en tot l'Estat espanyol, no hi haurà altra comunitat autònoma que tinguin una llei amb aquests principis reconeguts, el principi de bona fe, el principi de la declaració responsable, el principi de la no interferència en les distintes participacions que fan les diferents administracions públiques en matèria d'activitats. Per tant, crec que parlar de totes aquestes qüestions sí és important i pensam que és un debat absolutament assenyat.

Que vostès no volen votar a favor d'aquesta proposició no de llei? Doncs, no votin a favor, vostès sabran el que fan. Nosaltres, l'únic que preteníem amb aquesta proposició no de llei era, donada la presentació que va fer el conseller d'Administracions Públiques -i ja ho he dit i ho varem dir també en el Parlament arran d'una pregunta que va fer de l'avantprojecte de llei davant la societat-, nosaltres el que volem és celeritat i que el Govern de les Illes Balears aprovi el més aviat possible aquest projecte de llei perquè hi pugui haver la tramitació parlamentària.

No deim que vostès acceptin el cent per cent d'aquest avantprojecte, sinó que el que plantejам és que donin suport a aquesta iniciativa perquè el Govern pugui presentar el projecte de llei i una vegada presentat es puguin fer totes les feines i totes les tasques que siguin necessàries per part dels diferents grups parlamentaris.

Quant a si jo tenc informació que vostès no tenen, això és absolutament fals. I això de dir que aquest projecte de llei o avantprojecte de llei circula per internet, miri, escolti, aquest avantprojecte de llei està penjat a la pàgina web del Govern de les Illes Balears; és a dir, no és que estigui per allà penjat, com si fos un avantprojecte que ha penjat algú, no, no, és que és a la pàgina institucional del Govern, a la qual hi pot accedir qualsevol diputat, qualsevol ciutadà i qualsevol persona de les Illes Balears. Per tant, no és que jo tenguí informació privilegiada, és que jo m'he mirat l'avantprojecte, simplement i planerament. L'he mirat i he exposat el que posa i el que consider que és interessant debatre a la Comissió d'Assumptes Institucionals. Que a vostès els avorreix el tema, doncs mirin, escoltin, vostès s'estimen més presentar proposicions no de llei parlant de la corrupció, o parlar d'altres coses, em sembla molt bé, són temes que consideren oportuns. Però sí vull qüestionar que es passin tot el dia menyspreant les proposicions no de llei i que se'n riguin de les proposicions no de llei que venen per part del Grup Parlamentari Popular. Escoltin, un poquet de respecte, no? Sincerament, les coses com són!

Després facin el que vulguin, m'és ben igual. És a dir, nosaltres, el Grup Parlamentari Popular donarà suport i amb aquest suport instarem el Govern de les Illes Balears que presenti aquest projecte de llei i ja tendrem el debat.

I deixin d'estar obsessionats també a què comparegui el conseller Simó Gornés, escolti, el conseller va comparèixer per la Llei del bon govern, perquè va ser a iniciativa seva i perquè vostès varen dir tot un seguit de disbarats i de mentides que era necessari desmentir i va venir en seu parlamentària per fer-ho, i això l'honora. Però un conseller no té per què venir aquí a explicar un avantprojecte, quan aquest avantprojecte de llei quan es tramiti com a projecte de llei en el Parlament, el conseller compareixerà i donarà les explicacions oportunes en seu parlamentària. Per tant, no s'excusin en què ha de venir el conseller per no parlar de la llei d'activitats, com han demostrat vostès avui que li donen molt poca importància.

En qualsevol cas, nosaltres pensam que és un debat interessant, és un debat adient. Estam convençuts que veurem, més prest o més tard, la tramitació d'aquesta llei aquí en el Parlament de les Illes Balears. I esper que vostès tinguin un poc més de sentit de la responsabilitat i es vulguin posar a fer feina amb aquesta qüestió, ens puguem trobar per millorar una llei que segur és ben necessària i que ha de complir amb un servei públic, que en aquests moments els empresaris i l'economia de les Illes Balears necessita.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Entenc que l'esmena no queda incorporada, no s'accepta l'esmena i per tant, no s'incorpora.

Passam a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 9316/12.

Vots a favor? 9.

Vots en contra? 6.

Cap abstenció.

En conseqüència quedaria aprovada la proposició no de llei RGE núm. 9316/12.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
